

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I- 19 У 10459/12
28.09.2012. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Жељка Шкорића и Павела Јонаша, чланова већа, са судским саветником Весном Карановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ... насеље ..., ..., против закључка повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије, број 07-00-01572/2012-03 од 07.07.2012.године, у предмету заштите информација од јавног значаја и заштиту података о личности, у нејавној седници већа одржаној дана 28.09.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним закључком одбачена је жалба А.А. из ..., овде тужиоца, изјављена због недобијања информација од Врховног касационог суда Србије, по његовом захтеву од 25.05.2012. године, као недопуштена.

У тужби поднетој Управном суду дана 09.08.2012. године, тужилац оспорава законитост закључка туженог органа од 07.07.2012 године и тражи налагање писарници Врховног касационог суда да тужиоцу изврши достављање пресуда Врховног суда Србије Рев.бр. 4246/01 Рев.бр. 4174/03 и Рев. 2686/94, у року од пет радних дана, под претњом извршења. Како се тужбом оспорава законитост закључка туженог органа од 07.07.2012. године и истовремено тражи налагање писарници Врховног касационог суда да изврши достављање тужиоцу одређених пресуда Врховног суда Србије, то је овај суд раздвојио поступак по тужби против оспореног закључка, који поступак је настављен у предмету I- 19 У 10459/12, а тужба којом тужилац тражи да се наложи писарници Врховног касационог суда

да тужиоцу изврши достављање одређених пресуда Врховног суда Србије, заведена је у овом суду под У 12117/12. Наводи да је оспорени закључак незаконит, јер је тужени орган, у смислу члана 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, био дужан да достави захтев Врховном касационом суду, при чему је и тужилац у међувремену са адвокатом Драганом Станковић из Београда приступио у Врховни касациони суд и извршио увид у пресуде Рев.бр. 4173/03 и 2203/06, док му није дозвољен увид и копирање пресуде у предмету Рев.бр. 4246/01, јер је та пресуда ван списка. Указује да је тужени орган погрешно протумачио одредбу члана 22. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, да се против решења Врховног суда Србије не може изјавити жалба. Истиче да, имајући у виду да се ради о управном поступку, он није изјавио жалбу против решења Врховног суда Србије, већ жалбу због пропуста органа управе у суду, а не решења суда и то у смислу члана 23. наведеног Закона. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорени закључак поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је понављајући разлоге из образложења оспореног закључка остао у свему при датим разлозима и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета нашао:

Тужба је неоснована.

Према образложењу оспореног закључка и стању списка предмета правилно је, тужени орган оспореним закључком одбацио, као недопуштену, жалбу тужиоца изјављену због недобијања информација од Врховног касационог суда Србије по његовом захтеву од 25.05.2012. године, дајући за своју одлуку довољне, јасне и на закону засноване разлоге, које у свему, као правно ваљане, прихвата и овај суд. Ово стога што је у проведеном поступку тужени орган утврдио да је тужилац дана 25.05.2012. године, Врховном касационом суду поднео захтев за слободан приступ информацијама од јавног значаја, којим је тражио фотокопију изворника пресуда Врховног суда Србије у предметима Рев.бр. 4246/01, Рев.

4714/03 и Рев. 2686/94. Даље је утврђено да је због недобијања фотокопија изворника пресуда Врховног суда Србије и то Рев. 4246/01, Рев. 4714/03 и Рев. 2686/94, тужилац изјавио жалбу туженом органу дана 12.06.2012. године. Код овакво утврђеног чињеничног стања, а како је одредбом члана 22. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Службени гласник РС", број 120/04 ...36/10) прописано да се против решења Народне скупштине, председника Републике, Владе Републике Србије, Врховног суда Србије, Уставног суда и Републичког јавног тужиоца не може изјавити жалба, то је, и по налажењу овог суда, правилно закључком туженог органа одбачена, као недопуштена, жалба тужиоца изјављена због недобијања информација од Врховног касационог суда. При томе, тужени орган се у образложењу оспореног закључка, по оцени Суда, правилно позвао и на одредбу члана 16. став 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја према којој, ако орган власти на захтев не одговори у року, тражилац може уложити жалбу поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије, осим у случајевима утврђеним овим законом, као и на одредбу члана 22. став 3. истог Закона према којој се против решења из става 2. овог члана може покренути управни спор, у складу са законом, о чему суд по службеној дужности обавештава повереника.

По оцени овог суда, према наведеном, тужени орган је, у конкретном случају, донео одлуку на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, правилне примене материјалног права, те без повреда правила поступка, при чему Суд налази да наводима тужбе, тужилац није довео у сумњу законитост оспореног закључка.

Налазећи да оспореним закључком није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, на основу члана 40. ст. 1. и 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 28.09.2012. године, I- 19 У 10459/12

Записничар
Весна Карановић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Џакула,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић